Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1019/2002
af 13. juni 2002
om handelsnormer for olivenolie

(EFT L 155 af 14.6.2002, s. 27)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1964/2002 af 4. november 2002	L 300	3	5.11.2002
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1176/2003 af 1. juli 2003	L 164	12	2.7.2003
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 406/2004 af 4. marts 2004	L 67	10	5.3.2004
►**M4**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/2004 af 8. oktober 2004	L 312	7	9.10.2004

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1019/2002

af 13. juni 2002

om handelsnormer for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 ([2]), særlig artikel 35a, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Olivenolie har særlige organoleptiske og ernæringsmæssige egenskaber, som betyder, at produktet i modsætning til de fleste andre vegetabilske fedtstoffer kan afsættes på markedet til relativt høje priser, produktionsomkostningerne taget i betragtning. Som følge af denne markedssituation bør der fastsættes nye handelsnormer med særlige mærkningsregler for olivenolie, som supplerer dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ([3]), ændret ved Kommissionens direktiv 2001/101/EF ([4]), og især principperne i direktivets artikel 2.

(2) For at sikre, at den olivenolie, som sælges, er ægte, bør de emballager, der anvendes i detailhandelen, have en begrænset størrelse og være forsynet med en passende lukkeanordning. For emballager bestemt til storkøkkener bør medlemsstaterne dog kunne tillade en større kapacitet.

(3) Ud over den information, som forbrugerne får via de obligatoriske betegnelser, der er foreskrevet for de forskellige olivenoliekategorier i artikel 35 i forordning nr. 136/66/EØF, bør de informeres om, af hvilken type den olivenolie er, som findes i handelen.

(4) På grund af sædvaner i landbruget og lokale udvindings- eller sammenstikningsmetoder kan jomfruolie til direkte afsætning have meget forskellige kvaliteter og smagskarakterer afhængigt af den geografiske oprindelse. Det kan inden for en og samme oliekategori føre til prisforskelle, som forstyrrer markedet. For de andre spiseoliekategorier er der ikke væsentlige oprindelsesbetingede forskelle, og angivelse af oprindelsen på emballager bestemt til forbrugerne kunne give forbrugerne det indtryk, at der er sådanne forskelle. For at undgå risikoen for fordrejning af markedet for olivenolie til konsum bør der derfor fastlægges EF-normer for oprindelsesbetegnelse, som bør begrænses til »ekstra jomfruolie« og »jomfruolie«, der opfylder præcise betingelser. Det ønskede mål er en ordning med obligatorisk oprindelsesbetegnelse for disse kategorier olivenolie. Da der ikke findes et sporings- og kontrolsystem for alle de mængder olie, der omsættes, er det dog ikke på nuværende tidspunkt muligt at indføre en sådan ordning, og der må derfor etableres en frivillig ordning for angivelse af jomfruolies og ekstra jomfruolies oprindelse.

(5) Navne på eksisterende mærker, der omfatter geografiske angivelser, kan fortsat anvendes, hvis navnene er officielt registreret i overensstemmelse med Rådets første direktiv 89/

([1]) EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.
([3]) EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.
([4]) EFT L 310 af 28.11.2001, s. 19.

▼B

104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ([1]), ændret ved beslutning 92/10/EØF ([2]), eller med Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ([3]), ændret ved forordning (EF) nr. 3288/94 ([4]).

(6) En regional oprindelsesbetegnelse kan være forbundet med en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([5]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 ([6]). For at undgå vildledning af forbrugerne og dermed forstyrrelser af markedet bør kun regionale oprindelsesbetegnelser kunne tildeles BOB og BGB. For importeret olivenolie er det nødvendigt at overholde bestemmelserne om ikke-præferentiel oprindelse i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([7]), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ([8]).

(7) Hvis EF eller en medlemsstat er angivet som oprindelse for jomfruolien, må det tages i betragtning, at de anvendte oliven, men også udvindingsmetoderne og -teknikkerne har indflydelse på deres kvalitet og smag. Oprindelsesbetegnelsen må derfor gælde det geografiske område, i hvilket olivenolien er fremstillet, hvilket generelt svarer til det område, hvor olien er udvundet af olivenerne. I nogle tilfælde er det sted, hvor olivenerne er høstet, dog ikke det samme som det, hvor olien er udvundet, og der bør gives oplysning herom på emballagen eller på etiketter på emballagen for ikke at vildlede forbrugerne og forstyrre markedet for olivenolie.

(8) I EF og medlemsstaterne består en stor del af den jomfruolie, der afsættes, af sammenstikninger af olivenolie, der bevarer en konstant kvalitet og de typiske organoleptiske egenskaber, som markedet forventer. De egenskaber, som er typiske for jomfruolien i de pågældende områder, bevares på trods af, eller ofte ved hjælp af, tilsætning af en beskeden andel olivenolie fra et andet område. For at sikre en regelmæssig forsyning af markedet efter traditionelle handelsmønstre og under hensyn til olivenproduktionens skiftende størrelse bør oprindelsesbetegnelsen med angivelse af EF eller en medlemsstat bevares, hvis produktet er en sammenstikning, der indeholder en beskeden andel olivenolie fra et andet område. Forbrugerne bør dog i dette tilfælde informeres om, at produktet ikke i sin helhed kommer fra det område, som oprindelsesbetegnelsen vedrører.

(9) I henhold til direktiv 2000/13/EF må oplysninger, som anføres i mærkningen, ikke være af en sådan art, at de vildleder køberen med hensyn til den pågældende olivenolies beskaffenhed eller ved at tillægge den egenskaber, som den ikke har, eller ved at give indtryk af, at den har særlige egenskaber, som i virkeligheden er fælles for de fleste olier. Desuden er det nødvendigt med harmoniserede regler for visse fakultative, hyppigt brugte oplysninger om olivenolie for at definere dem helt præcist og gøre det muligt at kontrollere, at de er rigtige. Således må begrebet »koldpresning« eller »koldekstraktion« svare til en veldefineret traditionel produktionsmetode. De organoleptiske kendetegn må baseres på objektive resultater. Oplysning om syreindhold må ikke anføres alene, da det kan give forbrugerne

([1]) EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.
([2]) EFT L 6 af 11.1.1992, s. 35.
([3]) EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.
([4]) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83.
([5]) EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.
([6]) EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26.
([7]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
([8]) EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

▼B

den fejlagtige opfattelse, at det er et absolut kvalitetskriterium, mens det kun har kvalitativ værdi set i sammenhæng med de øvrige kendetegn ved den pågældende olivenolie. Da visse oplysninger anføres stadigt hyppigere, bør der fastlægges objektive kriterier for, hvordan de skal anvendes, for at skabe klarhed på markedet for olivenolie.

(10) Det er nødvendigt at hindre, at levnedsmidler, som indeholder olivenolie, vildleder forbrugeren ved at fremhæve olivenoliens ry uden at oplyse produktets faktiske sammensætning. Etiketterne må derfor indeholde en klar angivelse af procentdelen af olivenolie samt visse særlige angivelser for produkter, der udelukkende består af en blanding af vegetabilske olier. Desuden må der tages hensyn til nogle særlige bestemmelser i en række forordninger om olivenolieholdige produkter.

(11) Betegnelserne for olivenoliekategorierne svarer til de fysisk-kemiske og organoleptiske egenskaber, der er fastlagt i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2568/91 af 11. juli 1991 om kendetegnene for olivenolie og olie af olivenpresserester og de i den forbindelse anvendte metoder ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 796/2002 ([2]). De øvrige angivelser i mærkningen skal være baseret på objektive elementer for at undgå enhver risiko for misbrug til skade for forbrugerne og konkurrencefordrejning på markedet for de berørte olier.

(12) Som led i kontrolordningen i henhold til artikel 35a, stk. 2, i forordning nr. 136/66/EØF skal medlemsstaterne ud fra de angivelser, der skal anføres ved mærkningen, fastlægge de dokumentationskrav og sanktioner, der skal anvendes. Fastslåede kendsgerninger, analyseresultater, pålidelige registreringer, information af administrativ art eller om regnskabsforhold kan f. eks. anvendes som dokumentation.

(13) Da kontrollen af de virksomheder, der står for mærkningen, skal foretages i den medlemsstat, hvor de er etableret, må der skabes en procedure for administrativt samarbejde mellem Kommissionen og de medlemsstater, hvor olien markedsføres.

(14) For at der kan foretages en evaluering af det system, der indføres med denne forordning, skal de berørte medlemsstater indsende oplysninger om deres erfaringer og om eventuelle problemer.

(15) For at give tid til tilpasning til de nye normer og indførelse af de midler, der er nødvendige for deres anvendelse, bør anvendelsesperioden for Kommissionens forordning (EF) nr. 2815/98 af 22. december 1998 om handelsnormer for olivenolie ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2152/2001 ([4]), forlænges, og anvendelsen af nærværende forordning udsættes.

(16) Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uden at direktiv 2000/13/EF herved tilsidesættes, fastlægges der i denne forordning særlige handelsnormer for detailhandelen med olivenolie og olie af olivenpresserester, jf. nr. 1, litra a) og b), og nr. 3 og 6 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF.

2. I denne forordning forstås ved »detailhandel« salg til den endelige forbruger af olie som omhandlet i stk. 1, i uforandret stand eller blandet i et levnedsmiddel.

([1]) EFT L 248 af 5.9.1991, s. 1.
([2]) EFT L 128 af 15.5.2002, s. 8.
([3]) EFT L 349 af 24.12.1998, s. 56.
([4]) EFT L 288 af 1.11.2001, s. 36.

▼B

Artikel 2

Olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, sælges til den endelige forbruger i færdigpakninger, der højst må rumme 5 l. Denne emballage skal være forsynet med en åbningsanordning, der ikke mere er intakt, når den har været brugt første gang, og emballagen skal være mærket i overensstemmelse med artikel 3-6.

Når det gælder olie bestemt til konsum i restauranter, hospitaler, marketenderier og lignende, kan medlemsstaterne afhængigt af, hvilken type storkøkken der er tale om, fastsætte en maksimal kapacitet for emballager på over 5 l.

Artikel 3

Mærkningen af olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, skal med typer, som er letlæselige og ikke kan udviskes, foruden varebetegnelsen i overensstemmelse med artikel 35 i forordning nr. 136/66/EØF indeholde følgende oplysninger for hver enkelt oliekategori:

a) for ekstra jomfruolie:

»olivenolie af bedste kvalitet, der er udvundet direkte af oliven og udelukkende ved mekaniske processer«

b) for jomfruolie:

»olivenolie, der er udvundet direkte af oliven og udelukkende ved mekaniske processer«

c) for olivenolie — bestående af raffineret olivenolie og jomfruolie:

»olie, der udelukkende indeholder raffineret olivenolie og olie udvundet direkte af oliven«

d) for olie af olivenpresserester:

»olie, der udelukkende indeholder olie fremstillet ved behandling af det produkt, der er fremkommet efter udvinding af olivenolie, og olie udvundet direkte af oliven,«

eller

»olie, der udelukkende indeholder olie fremstillet ved behandling af olivenpresserester og olie udvundet direkte af oliven.«

Artikel 4

1. Kun for ekstra jomfruolie og jomfruolie som omhandlet i nr. 1, litra a) og b), i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF må oprindelsesbetegnelsen anføres i mærkningen og kun på de betingelser, der er fastsat i stk. 2-6.

I nærværende forordning forstås ved »oprindelsesbetegnelse« et geografisk navn på emballagen eller på en etiket på emballagen.

2. En regional oprindelsesbetegnelse er tilladt for produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92. Sådanne betegnelser falder ind under nævnte forordning.

I andre tilfælde består oprindelsesbetegnelsen af navnet på en medlemsstat, EF eller et tredjeland.

3. Mærker eller virksomheders navne, for hvilke ansøgninger om registrering blev indgivet senest den 31. december 1998 i henhold til direktiv 89/104/EØF eller senest den 31. maj 2002 i henhold til forordning (EF) nr. 40/94, betragtes ikke som oprindelsesbetegnelser, der falder ind under nærværende forordning.

4. Ved import fra et tredjeland bestemmes oprindelsesbetegnelsen efter artikel 22-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

5. En oprindelsesbetegnelse, der indeholder navnet på en medlemsstat eller EF, skal svare til det geografiske område, hvor de

▼B

pågældende oliven er høstet, og hvor den mølle ligger, i hvilken olieudvindingen har fundet sted.

Såfremt olivenerne er høstet i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland end det land, hvor den mølle ligger, i hvilken olieudvindingen har fundet sted, skal følgende anføres i oprindelsesbetegnelsen: »(Ekstra) jomfruolie fremstillet i (EF eller den pågældende medlemsstat) af oliven høstet i (EF, den pågældende medlemsstat eller det pågældende land)«.

6. Ved sammenstikninger af ekstra jomfruolie eller jomfruolie, hvoraf mere end 75 % kommer fra, jf. stk. 5, første afsnit, en og samme medlemsstat eller fra EF, kan den overvejende oprindelse angives, hvis den følges af angivelse af den minimumsprocent, 75 % eller derover, der faktisk har denne overvejende oprindelse.

Artikel 5

Ved mærkningen af olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, kan de fakultative angivelser i nærværende artikel anvendes, hvis de dertil svarende krav er opfyldt:

a) Angivelsen »første koldpresning« må kun anvendes for jomfruolie eller ekstra jomfruolie, som er udvundet ved under 27 °C ved en første presning af olivenmassen i et traditionelt udvindingssystem med hydrauliske presser.

b) Angivelsen »koldekstraktion« må kun anvendes for jomfruolie eller ekstra jomfruolie, som er udvundet ved under 27 °C ved filtrering eller centrifugering af olivenmassen.

c) De organoleptiske egenskaber må kun angives, hvis de er baseret på resultater fremkommet ved hjælp af en af de analysemetoder, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2568/91.

d) Mærkningen må kun angive syreindhold eller maksimalt syreindhold, hvis der i samme synsfelt og med typer af samme størrelse er anført peroxidtal, voksindhold og UV-absorbans bestemt i henhold til forordning (EØF) nr. 2568/91.

Artikel 6

1. Hvis det i mærkningen uden for ingredienslisten ved ord, billeder eller grafiske fremstillinger fremhæves, at der er olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i en blanding af olivenolie og andre vegetabilske olier, skal varebetegnelsen for den pågældende blanding være som følger: »Blanding af vegetabilske olier (eller de pågældende vegetabilske oliers specifikke navn) og olivenolie«, direkte efterfulgt af blandingens olivenolieindhold i procent.

I mærkningen af de i første afsnit omhandlede blandinger må indholdet af olivenolie kun fremhæves ved billeder eller grafiske fremstillinger, hvis det udgør over 50 %.

2. Hvis det i mærkningen uden for ingredienslisten ved ord, billeder eller grafiske fremstillinger fremhæves, at der er olivenolie i et andet levnedsmiddel end de i stk. 1 omhandlede, skal varebetegnelsen for det pågældende levnedsmiddel efterfølges direkte af en angivelse af den procentdel, som den tilsatte olivenolie udgør af levnedsmidlets samlede nettovægt, medmindre andet er fastsat i særlige forordninger om visse olivenolieholdige produkter.

I stedet for at angive, hvilken procentdel den tilsatte olivenolie udgør af levnedsmidlets samlede nettovægt, kan det angives, hvilken procentdel den tilsatte olivenolie udgør af fedtstoffets samlede vægt, hvorefter udtrykket »fedtprocent« tilføjes.

3. Hvis der indgår olie af olivenpresserester, gælder stk. 1 og 2 med de nødvendige ændringer, idet der i stedet for »olivenolie« læses »olie af olivenpresserester«.

▼B

Artikel 7

Efter anmodning fra den medlemsstat, som er nævnt i adressen på den i mærkningen anførte fabrikant, pakkevirksomhed eller forhandler, skal den berørte part fremlægge dokumentation for de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede angivelser på grundlag af et eller flere af følgende punkter:

a) faktiske forhold eller videnskabeligt fastslåede kendsgerninger

b) analyseresultater eller automatiske registreringer af repræsentative prøver

c) administrative eller regnskabsmæssige oplysninger i overensstemmelse med EF's og/eller medlemsstaternes retsforskrifter.

Den pågældende medlemsstat accepterer visse afvigelser mellem angivelserne i mærkningen i henhold til artikel 4, 5 og 6 og konklusionerne på grundlag af den fremlagte dokumentation og/eller resultaterne af eventuelle kontradiktoriske ekspertudtalelser under hensyntagen til, hvor præcise og repeterbare metoderne og den pågældende dokumentation er, og, i givet fald, hvor præcise og repeterbare de kontradiktoriske ekspertudtalelser er.

Artikel 8

1. Hver medlemsstat sender Kommissionen navn og adresse på det organ eller de organer, som er ansvarlige for at kontrollere, om denne forordning overholdes, hvorefter Kommissionen videresender disse oplysninger til de øvrige medlemsstater samt andre interesserede parter, der måtte anmode herom.

2. Den medlemsstat, som er nævnt i adressen på den i mærkningen anførte fabrikant, pakkevirksomhed eller forhandler, skal efter anmodning om kontrol og inden udgangen af måneden efter den måned, hvor anmodningen blev fremsat, udtage prøver og kontrollere rigtigheden af de angivelser i mærkningen, som der er rejst tvivl om. En sådan anmodning kan komme fra:

a) Kommissionens ansvarlige tjenestegrene

b) en erhvervsorganisation, der er godkendt af nævnte medlemsstat, jf. artikel 4a i Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 ([1])

c) en anden medlemsstats kontrolorgan.

3. Sammen med den i stk. 2 omhandlede anmodning sendes alle oplysninger, som vil være nyttige i forbindelse med den ønskede kontrol, bl.a.:

a) dato for prøvetagning eller køb af den pågældende olie

b) navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, hvor prøvetagning eller køb af den pågældende olie har fundet sted

c) nummeret på de pågældende partier

d) kopier af al mærkning på den pågældende olies emballage

e) analyseresultater eller resultater af andre kontradiktoriske ekspertudtalelser med angivelse af de anvendte metoder samt navn og adresse på det pågældende laboratorium eller den pågældende ekspert

f) i givet fald navn og adresse på leverandøren af den pågældende olie som oplyst af salgsvirksomheden.

4. Den berørte medlemsstat underretter inden udgangen af tredje måned efter den måned, hvori den i stk. 2 omhandlede anmodning blev fremsat, den anmodende part om det referencenummer, hvorunder anmodningen er registreret, og om resultatet af denne anmodning.

([1]) EFT L 210 af 28.7.1998, s. 32.

▼B

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder etablering af en sanktionsordning, for at sikre, at denne forordning overholdes.

Senest den 31. december 2002 meddeler medlemsstaterne Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet, og efterfølgende ændringer heraf meddeles inden udgangen af måneden efter den måned, hvori ændringerne er blevet vedtaget.

▼M3

Senest den 31. december 2004 meddeler Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet, og efterfølgende ændringer heraf meddeles inden udgangen af måneden efter den måned, hvori ændringerne er blevet vedtaget.

▼B

2. Til kontrol af angivelserne i artikel 5 og 6 kan de berørte medlemsstater indføre en ordning for godkendelse af virksomheder, hvis aftapningsanlæg er beliggende på deres område. En sådan godkendelse er obligatorisk for angivelserne i artikel 4.

Godkendelse og en alfanumerisk identifikation tildeles den virksomhed, der ansøger herom, og som opfylder følgende betingelser:

a) råder over et aftapningsanlæg

b) forpligter sig til at indsamle og opbevare den af medlemsstaten fastsatte dokumentation i overensstemmelse med artikel 7

c) har et oplagringssystem, der til den berørte medlemsstats tilfredshed gør det muligt at kontrollere herkomsten af olier med oprindelsesbetegnelse.

I mærkningen anføres i givet fald den alfanumeriske identifikation for den godkendte aftapningsvirksomhed.

3. De aftapningsvirksomheder, der er godkendt med hensyn til oprindelsesbetegnelsen i medfør af forordning (EF) nr. 2815/98, kan medlemsstaten fortsat betragte som godkendte, hvis de opfylder godkendelsesbetingelserne for produktionsåret 2001/02.

Artikel 10

Senest den 31. marts hvert år sender de berørte medlemsstater Kommissionen en rapport om det foregående år med oplysninger om følgende:

a) kontrolanmodninger, som er modtaget i henhold til artikel 8, stk. 2

b) igangsatte kontroller og kontroller, som er igangsat i tidligere produktionsår, men endnu ikke afsluttet

c) opfølgninger af foretagne kontroller og gennemførte sanktioner.

I rapporten skal disse oplysninger fordeles på kontrollens igangsættelsesår og på overtrædelsestype. Hvis der har været særlige vanskeligheder, anføres disse, og det samme gør eventuelle forslag til forbedring af kontrollen.

Artikel 11

I artikel 7 i forordning (EF) nr. 2815/98 ændres »30. juni 2002« til »31. oktober 2002«.

Artikel 12

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼M2

2. Den anvendes fra den 1. november 2002.

Artikel 2 og 3, artikel 5, litra a), b) og d), og artikel 6 anvendes fra den 1. november 2003.

▼**M4**

Artikel 5, litra c), anvendes fra den 1. juli 2006.

▼**M2**

Artikel 11 anvendes fra den 1. juli 2002.

Dog kan produkter, der er legalt fremstillet og mærket i EF eller legalt indført i EF og overgået til frit forbrug inden den 1. november 2003, afsættes, indtil lagrene er opbrugt.

▼**B**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.